

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra JESU CHRISTI GIEN TAGNE LIV I DEN AARLIGE NATUR

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633870699808/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

DEN HELLIGE NADVERE.

Hvor flygted du, venlige Aand!
Som strakte til Himlen din Haand,
Sødt baaren
I Vaaren?

Til Skov og Grotte staaer ey meer din Hu.
Der er saa dødt, der er saa vandkoldt nu.

Ingen hulde Blomster meer!
Barnligt ey Naturen leer.
Bleg og gul hun viser sig,
Skraanten og frugtsommelig.
O! men see den modne Frugt,
Hvor dens Kinder rødme smukt!
Af den matte Moders Skiød
Løfter jeg dig, Glut saa rød!
Glemmer hende over dig,
Thi din Vellugt tryller mig.

Runkne Træe! som du, jeg staaer
I den store Urtegaard,
Trænger magtesløs, som du,
Til en jordisk Næring nu.
Kom! fornye den svundne Saft!
Giv mig atter Marv og Kraft!
Ydmyg, mens jeg nyder dig,
Knæler jeg, en Plante liig;
Føler mig et Fnug, et Støv,
Mellem dine visne Løv.

Hvor du qvæger, milde Rod!
Jeg fik atter Liv og Mod.

Som du hæved dig i Kraft,
Hæver mig din sunde Saft.
Store Kredsløb! Intet deelt!
Alt omfavnet til et Heelt.
Store Legem! ak! af dig
Har en Mundfuld styrket mig.
Lifligt var dit Himmelbrød,
Men hvi er din Skjønhed død?

Stille! hvilken Sødme?
Hvilket Skær i den gustne Natur! hvilken Rødme!
Hvilken Ahnelse hæver den mørke, den modfaldne
Tanke?
Hvad titter, hvad rødmer, hvad leer, bag den bug-
nende Ranke?

Skønne, saftsvulmende Druer!
Du livner den kolde Natur med din Lue.
De vægtige, funklende Lokker du ryster.
Smilende Vin!
Purpur-Rubin!
Med Andagt i blinkende Kalk jeg dig kryster.

Den Engel, som i Vaaren smilte,
Som lumre Sommer lærte flye,
Som i de dunkle Skygger hvilte,
Her funkler i en Purpurskye.

De milde Blus, de svale Bølger,
Den lette Æther Vaarens Ven,
Det Blomsterflor, som Jorden dølger —
Alt finder du jo her igjen!

Det Haab du har i Vaaren fundet,
Blev mat i Sommer, meer i Høst,